

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2007/66/EB

2007 m. gruodžio 11 d.

iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 89/665/EEB ir 92/13/EEB dėl viešųjų sutarčių suteikimo peržiūros procedūrų veiksmingumo didinimo

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 95 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę⁽²⁾,laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos⁽³⁾,

kadangi:

(1) 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 89/665/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su peržiūros procedūrų taikymu sudarant viešojo prekių pirkimo ir viešojo darbų pirkimo sutartis, derinimo⁽⁴⁾ bei 1992 m. vasario 25 d. Tarybos direktyva 92/13/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių Bend-

rijos taisyklių taikymą viešųjų pirkimų tvarkai vandens, energetikos, transporto ir telekomunikacijų sektoriuose, suderinimo⁽⁵⁾, yra atitinkamai susijusios su perkančiųjų organizacijų, nurodytų 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/18/EB dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo⁽⁶⁾ 1 straipsnio 9 dalyje, ir perkančiųjų subjektų, nurodytų 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/17/EB dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų tvarkos derinimo⁽⁷⁾ 2 straipsnyje, suteiktų sutarčių peržiūros procedūromis. Direktyvomis 89/665/EEB ir 92/13/EEB siekiama užtikrinti veiksmingą Direktyvų 2004/18/EB ir 2004/17/EB taikymą.

(2) Todėl Direktyvos 89/665/EEB ir 92/13/EEB taikomos tik į Direktyvų 2004/18/EB ir 2004/17/EB taikymo sritį patenkančioms sutartims, kaip išaiškino Europos Bendrijų Teisingumo Teismas, nepaisant to, kokia konkurso tvarka ar kvietimo dalyvauti konkurse priemonės yra naudojamos, įskaitant projektų konkursus, kvalifikacijos vertinimo sistemas ir dinamines pirkimo sistemas. Pagal Teisingumo Teismo praktiką valstybės narės turėtų užtikrinti, kad būtų sudarytos galimybės pasinaudoti veiksmingomis ir skubiomis teisės gynimo priemonėmis perkančiosioms organizacijoms ir subjektams priėmus sprendimus dėl to, ar atitinkama sutartis patenka į Direktyvų 2004/18/EB ir 2004/17/EB subjektinę ar materialiąją taikymo sritį.

(3) Konsultacijos su suinteresuotomis šalimis ir Teisingumo Teismo praktika parodė, kad valstybių narių peržiūros mechanizmai turi tam tikrų trūkumų. Dėl šių trūkumų Direktyvose 89/665/EEB ir 92/13/EEB nustatyti mechanizmai ne visuomet yra pakankami, norint užtikrinti, kad

(1) OL C 93, 2007 4 27, p. 16.

(2) OL C 146, 2007 6 30, p. 69.

(3) 2007 m. birželio 21 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2007 m. lapkričio 15 d. Tarybos sprendimas.

(4) OL L 395, 1989 12 30, p. 33. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 92/50/EEB (OL L 209, 1992 7 24, p. 1).

(5) OL L 76, 1992 3 23, p. 14. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2006/97/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 107).

(6) OL L 134, 2004 4 30, p. 114. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2006/97/EB

(7) OL L 134, 2004 4 30, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2006/97/EB.

būtų laikomasi Bendrijos teisės, ypač tuomet, kai dar galima ištaisyti pažeidimus. Todėl skaidrumas ir nediskriminavimas, kuriuos siekiama užtikrinti minėtomis direktyvomis, turėtų būti stiprinami, siekiant užtikrinti, kad visoje Bendrijoje būtų sudarytos galimybės pasinaudoti Direktyvomis 2004/18/EB ir 2004/17/EB įgyvendinto viešųjų pirkimų taisyklių modernizavimo ir supaprastinimo teigiamu poveikiu. Todėl reikėtų iš dalies pakeisti Direktyvas 89/665/EEB ir 92/13/EEB, papildant jas esminiais patikslinimais, kuriems esant bus galima pasiekti Bendrijos teisės aktų leidėjo siekiamų rezultatų.

- (4) Vienas iš šių trūkumų – nėra nustatytas laikotarpis, trunkantis nuo sprendimo dėl sutarties suteikimo iki sutarties sudarymo dienos, per kurį būtų galima atlikti veiksmingą peržiūros procedūrą. Dėl to perkančiosios organizacijos ir perkantieji subjektai, norėdami, kad nebūtų galima atšaukti ginčytino sprendimo dėl sutarties suteikimo, kartais labai greitai pasirašo sutartį. Siekiant pašalinti šiuos trūkumus, trukdančius užtikrinti veiksmingą teisminę suinteresuotų dalyvių, t. t. tų, kurie dar nėra galutinai pašalinti, apsaugą, reikia nustatyti minimalų atidėjimo laikotarpį, kuriuo konkrečios sutarties sudarymas sustabdomas, nepriklausomai nuo to, ar sutartis sudaroma pasirašymo metu, ar ne.
- (5) Nustatant minimalų atidėjimo laikotarpį turėtų būti atsižvelgta į įvairias ryšių priemones. Jeigu naudojamos greitos ryšių priemonės, gali būti numatomas trumpesnis laikotarpis nei naudojant kitas ryšių priemones. Šia direktyva numatomi tik minimalūs atidėjimo laikotarpiai. Valstybės narės gali nustatyti ar išlaikyti laikotarpius, ilgesnius nei tokie minimalūs laikotarpiai. Valstybės narės taip pat gali nuspręsti kokį laikotarpį taikyti, jeigu naudojamos kelios ryšių priemonės.
- (6) Atidėjimo laikotarpis turėtų suteikti suinteresuotiems dalyviams pakankamai laiko išnagrinėti sprendimą dėl sutarties suteikimo ir įvertinti, ar tikslinga inicijuoti peržiūros procedūrą. Kai suinteresuotiems dalyviams pranešama apie sprendimą dėl sutarties suteikimo, jiems turi būti suteikta reikiama informacija, kuri būtina siekiant veiksmingos peržiūros. Tai taip pat atitinkamai taikoma kandidatams, jei perkančioji organizacija ar perkantysis subjektas laiku nepateikė informacijos apie jų paraiškos atmetimą.
- (7) Šią svarbią informaciją visų pirma sudaro Direktyvos 2004/18/EB 41 straipsnyje ir Direktyvos 2004/17/EB 49 straipsnyje nurodytų esminių priežasčių santrauka. Kadangi atidėjimo laikotarpio trukmė valstybėse narėse skiriasi, taip pat svarbu, kad atitinkami dalyviai ir kandi-

datai būtų informuoti apie galiojančią laikotarpį, kuris jiems suteiktas pradėti peržiūros procesą.

- (8) Šis minimalus atidėjimo laikotarpis netaikomas, jeigu pagal Direktyvą 2004/18/EB arba Direktyvą 2004/17/EB nereikalaujama pranešimo dėl sutarties iš anksto paskelbti *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, visų pirma ypatingos skubos atvejais, kaip numatyta Direktyvos 2004/18/EB 31 straipsnio 1 dalies c punkte arba Direktyvos 2004/17/EB 40 straipsnio 3 dalies d punkte. Tokiais atvejais pakanka numatyti veiksmingas peržiūros procedūras po sutarties sudarymo. Taip pat nėra būtina numatyti atidėjimo laikotarpio, jeigu yra tik vienas suinteresuotas dalyvis, su kuriuo sudaroma sutartis, ir nėra suinteresuotų kandidatų. Tuo atveju konkurse nedalyvauja joks kitas asmuo, suinteresuotas gauti pranešimą, ir galintis pasinaudoti atidėjimo laikotarpiu, sudarančiu galimybes atlikti veiksmingą peržiūrą.
- (9) Galiausiai tais atvejais, kai sutartys sudaromos pagal preliminarųjį susitarimą arba dinaminę pirkimo sistemą, privalomas atidėjimo laikotarpis galėtų paveikti veiksmingumo didinimą, kurio siekiama šiais konkursais. Todėl valstybės narės vietoj privalomo atidėjimo laikotarpio turėtų galėti numatyti, kad negaliojimas būtų veiksminga sankcija pagal Direktyvų 89/665/EEB ir 92/13/EEB 2d straipsnį dėl Direktyvos 2004/18/EB 32 straipsnio 4 dalies antros pastraipos antrosios įtraukos ir 33 straipsnio 5–6 dalių bei Direktyvos 2004/17/EB 15 straipsnio 5 ir 6 dalių pažeidimų.
- (10) Direktyvos 2004/17/EB 40 straipsnio 3 dalies i punkte nurodytais atvejais, sutarčių, grindžiamų preliminariniu susitarimu, atžvilgiu nebūtina iš anksto paskelbti pranešimo apie sutartį *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Tais atvejais atidėjimo laikotarpis neturėtų būti privalomas.
- (11) Kai valstybė narė reikalauja, kad asmuo, ketinantis pasinaudoti peržiūros procedūra, informuotų perkančiąją organizaciją arba perkantįjį subjektą apie tokį ketinimą, būtina patikslinti, kad tai neturėtų turėti įtakos atidėjimo laikotarpiui arba jokiame kitame laikotarpiu, kuris taikomas peržiūrai. Be to, kai valstybė narė reikalauja, kad suinteresuotas asmuo reikalavimą atlikti peržiūrą visų pirma pateiktų perkančiajai organizacijai arba perkančiajam subjektui, būtina minėtam asmeniui nustatyti pagrįstą minimalų laikotarpį, per kurį iki sutarties sudarymo šis asmuo galėtų kreiptis į kompetentingą peržiūros instituciją, jeigu jis norėtų pareikšti pretenzijas dėl perkančiosios organizacijos arba subjekto atsakymo arba tokio atsakymo nepateikimo.

- (12) Peržiūros reikalavimą pateikus prieš pat minimalaus atidėjimo laikotarpio pabaigą, neturėtų sutrumpėti peržiūros institucijai skirtas minimalus laikotarpis, per kurį ji turi imtis priemonių, visų pirma siekdama prailginti sutarties sudarymo atidėjimo laikotarpį. Todėl reikia nustatyti atskirą minimalų laikotarpį, kuris nesibaigtų anksčiau nei peržiūros institucija priima sprendimą dėl paraiškos. Tai neturėtų užkirsti kelio peržiūros institucijai atlikti išankstinį įvertinimą siekiant nustatyti, ar apskritai galima atlikti peržiūrą. Valstybės narės gali numatyti, kad šis laikotarpis pasibaigia peržiūros institucijai priėmus sprendimą dėl laikinųjų priemonių taikymo, įskaitant tolesnį sutarties sudarymo sustabdymą, arba peržiūros institucijai priėmus sprendimą dėl bylos esmės, visų pirma dėl prašymo panaikinti neteisėtą sprendimą.
- (13) Siekiant kovoti su neteisėtu tiesioginiu sutarčių suteikimu, kurį Teisingumo Teismas apibūdino kaip šurkščiausias perkančiosios organizacijos arba perkančiojo subjekto padarytus Bendrijos viešųjų pirkimų srities teisės aktų pažeidimus, reikėtų nustatyti veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas. Todėl sutartis, sudaryta po neteisėto tiesioginio sutarties suteikimo, iš principo turėtų būti laikoma negaliojančia. Negaliojimas neturėtų būti automatinis, jį turėtų nustatyti arba savo sprendimu paskelbti nepriklausoma peržiūros institucija.
- (14) Negaliojimas yra veiksmingiausias būdas atstatyti konkurenciją ir sukurti naujas verslo galimybes tiems ūkio subjektams, iš kurių neteisėtai buvo atimta galimybė konkuruoti. Tiesioginis sutarčių suteikimas, kaip apibrėžta šioje direktyvoje turėtų apimti visus sutarčių sudarymus apie pirkimą iš anksto nepaskelbus *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, kaip apibrėžta Direktyvoje 2004/18/EB. Tai atitinka procedūrą be išankstinio kvietimo dalyvauti konkurse, kaip apibrėžta Direktyvoje 2004/17/EB.
- (15) Tiesioginis sutarčių suteikimas, kaip apibrėžta šioje direktyvoje, gali būti pateisinamas Direktyvos 2004/18/EB 10–18 straipsniuose nurodytomis išimtimis, Direktyvos 2004/18/EB 31, 61 arba 68 straipsnių taikymu, paslaugų pirkimo sutarties sudarymu laikantis Direktyvos 2004/18/EB 21 straipsnio ar teisėtu „vidaus“ sutarčių suteikimu pagal Teisingumo Teismo aiškinimą.
- (16) Tas pats taikoma sutartims, atitinkančioms išimties sąlygas arba specialias priemones pagal Direktyvos 2004/17/EB 5 straipsnio 2 dalį, 18–26 straipsnius, 29 ir 30 straipsnius arba 62 straipsnį, atvejams, kuriems taikomos Direktyvos 2004/17/EB 40 straipsnio 3 dalies nuostatos, arba paslaugų pirkimo sutarties sudarymui pagal Direktyvos 2004/17/EB 32 straipsnį.
- (17) Kiekvienas asmuo, kuris yra arba buvo suinteresuotas sudaryti konkrečią sutartį ir kuris patyrė žalą arba jam kilusi žalos rizika dėl tariamo pažeidimo, turėtų turėti galimybę pasinaudoti peržiūros procedūra.
- (18) Siekiant užkirsti kelią rimtiems atidėjimo prievolės ir automatinio sustabdymo, kurie yra būtinos veiksmingos peržiūros sąlygos, pažeidimams, turėtų būti taikomos veiksmingos sankcijos. Todėl sutartys, sudarytos pažeidžiant atidėjimo laikotarpį ar automatinį sustabdymą, iš esmės turėtų būti laikomos negaliojančiomis, jei tai taip pat pažeidžia Direktyvą 2004/18/EB ar Direktyvą 2004/17/EB, jei šie pažeidimai turėjo įtakos dalyvio, pateikusio prašymą dėl peržiūros, galimybėms gauti sutartį.
- (19) Kitais formalių reikalavimų pažeidimų atvejais valstybės narės negaliojimo principą gali laikyti netinkamu. Tais atvejais valstybės narės turėtų turėti galimybę numatyti alternatyvias sankcijas. Alternatyvios sankcijos turėtų būti tik nuo perkančiosios organizacijos ar perkančiojo subjekto nepriklausomai institucijai mokamos baudos arba sutarties trukmės sutrumpinimas. Valstybės narės turi pačios išsamiai apibrėžti alternatyvių sankcijų ypatybes ir jų taikymo taisykles.
- (20) Ši direktyva neturėtų užkirsti kelio taikyti griežtesnes sankcijas pagal nacionalinius teisės aktus.
- (21) Valstybėms narėms nustatant taisykles, kuriomis užtikrinama, kad sutartis būtų laikoma negaliojančia, siekiama, kad sutarties šalių teisės ir pareigos nebėtų privalomi ir vykdomi. Sutarties pripažinimo negaliojančia pasekmės turėtų būti nustatytos pagal nacionalinę teisę. Todėl nacionalinėje teisėje gali būti numatytas, pavyzdžiui, visų sutartinių įsipareigojimų panaikinimas atgaline data (*ex tunc*) arba, priešingai, – panaikinimas taikomas tik toms pareigoms, kurios dar turėtų būti vykdomos (*ex nunc*). Tai neturėtų suteikti galimybės netaikyti griežtų sankcijų, jeigu visos arba beveik visos sutartyje numatytos pareigos jau buvo įvykdytos. Tokiais atvejais valstybės narės turėtų numatyti alternatyvias sankcijas atsižvelgdamos į tai, kiek sutartis dar galioja pagal nacionalinę teisę. Be to, pagal nacionalinę teisę turi būti nustatytos pasekmės, susijusios su galimu visų sumų, kurios galėjo būti sumokėtos, susigrąžinimu, taip pat su kitomis galimomis restitucijos formomis, įskaitant vertę atitinkančią restituciją, kai restitucija natūra yra negalima.

- (22) Tačiau, siekiant, kad taikomos sankcijos būtų proporcingos, valstybės narės gali peržiūros institucijoms suteikti galimybę nesužlugdyti sutarties arba pripažinti jos visą arba dalinį laikiną poveikį, jeigu dėl atitinkamu atveju susidariusių išskirtinių aplinkybių reikia atsižvelgti į tam tikras svarbias bendro intereso priežastis. Tais atvejais turėtų būti taikomos alternatyvios sankcijos. Nuo perkančiosios organizacijos arba subjekto nepriklausoma institucija turėtų išnagrinėti visus atitinkamus aspektus siekdama nustatyti, ar dėl svarbių bendro intereso priežasčių reikalaujama, kad sutarties poveikis būtų išlaikytas.
- (23) Išskirtiniais atvejais derybų procedūrą be skelbimo dėl sutarties, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/18/EB 31 straipsnyje arba Direktyvos 2004/17/EB 40 straipsnio 3 dalyje, būtų leista taikyti iš karto po sutarties panaikinimo. Jeigu tais atvejais dėl techninių ar kitų pagrįstų priežasčių likusius sutartinius įsipareigojimus gali tame etape įvykdyti tik ūkio subjektas, su kuriuo buvo sudaryta sutartis, gali būti pateisinamas nuostatos dėl svarbių priežasčių taikymas.
- (24) Ekonominiai interesai dėl sutarties galiojimo gali būti laikomi svarbia priežastimi, jei išimtinėmis aplinkybėmis jos negaliojimas turėtų neproporcingų pasekmių. Tačiau tiesiogiai su sutartimi susijęs ekonominis interesas neturėtų būti laikomas svarbia priežastimi.
- (25) Be to, dėl būtinybės ilgainiui užtikrinti perkančiųjų organizacijų ir perkančiųjų subjektų priimtų sprendimų teisinį tikrumą, reikia nustatyti pagrįstą minimalų senaties terminą peržiūros reikalavimams, kuriais siekiama nustatyti, kad sutartis yra negaliojanti.
- (26) Siekiant išvengti teisinio netikrumo, galinčio atsirasti dėl sutarties negaliojimo, valstybės narės turėtų numatyti išimtį dėl sutarties pripažinimo negaliojančia tais atvejais, kai perkančioji organizacija arba perkantysis subjektas mano, kad tiesioginis bet kokios sutarties suteikimas iš anksto nepaskelbus apie pirkimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* yra leidžiamas pagal Direktyvas 2004/18/EB ir 2004/17/EB ir pritaikė minimalų atidėjimo laikotarpį, leidžiantį pasinaudoti veiksmingomis teisės gynimo priemonėmis. Neprivalomas paskelbimas, dėl kurio prasideda atidėjimo laikotarpis, nesuteikia galimybės praplėsti pareigas pagal Direktyvą 2004/18/EB ir Direktyvą 2004/17/EB.
- (27) Šia direktyva sustiprinamos nacionalinės peržiūros procedūros, ypač neteisėto tiesioginio sutarties suteikimo atvejais, todėl ūkio subjektai turėtų būti skatinami pasinaudoti šiais naujais mechanizmais. Teisinio tikrumo tikslu sutarties pripažinimo negaliojančia vykdytinumas yra apribotas tam tikru laikotarpiu. Reikėtų laikytis šių terminų galiojimo.
- (28) Padidinus nacionalinių peržiūros priemonių veiksmingumą, suinteresuotos šalys turėtų būti paskatintos iki sutarties sudarymo dažniau naudotis peržiūros galimybėmis naudojant tarpines procedūras. Minėtomis aplinkybėmis korekcinį mechanizmą reikėtų nukreipti į rimtus Bendrijos viešųjų pirkimų teisės nuostatų pažeidimus.
- (29) Direktyvoje 92/13/EEB nustatyta savanoriška atestavimo sistema, kurią naudodami per reguliariai vykdomus tyrimus perkantieji subjektai gali įvertinti, ar jų naudota viešųjų pirkimų procedūra atitinka Bendrijos viešųjų pirkimų srities teisės aktus, buvo beveik nenaudojama. Taigi negali būti pasiektas jos tikslas užkirsti kelią dideliame skaičiui Bendrijos viešųjų pirkimų srities teisės aktų pažeidimų. Kita vertus, dėl Direktyvoje 92/13/EEB valstybėms narėms nustatyto reikalavimo įsteigti nuolatines už šį klausimą atsakingas institucijas gali atsirasti administracinių išlaikymo išlaidų, kurios nebeapsiteisina, kadangi nebėra realios perkančiųjų subjektų paklausos naudotis šia sistema. Todėl reikėtų panaikinti šią atestavimo sistemą.
- (30) Be to, Direktyvoje 92/13/EEB nustatytas taikinimo mechanizmas nesukėlė didelio ūkio subjektų susidomėjimo. Taip yra dėl to, kad naudojant vien tik šį mechanizmą negalima nustatyti privalomų laikinųjų priemonių, galinčių sudarytų sąlygas laiku sustabdyti neteisėtą sutarties sudarymą, ir dėl šio mechanizmo pobūdžio, kuris sunkiai suderinamas su reikalavimu laikytis itin trumpų terminų, taikomų peržiūros reikalavimams, kuriais siekiama imtis laikinųjų priemonių ir neteisėtų sprendimų panaikinimo priemonių. Galimas šio taikinimo mechanizmo veiksmingumas taip pat sumažėjo dėl sunkumų, kilusių rengiant baigtinį ir pakankamai išsamų kiekvienos valstybės narės nepriklausomų arbitrų, bet kuriuo momentu galinčių užsiimti taikinimo procedūra ir per itin trumpą laikotarpį galinčių išnagrinėti prašymus dėl taikinimo, sąrašą. Todėl reikėtų panaikinti šį taikinimo mechanizmą.
- (31) Komisija turėtų turėti teisę paprašyti valstybių narių teikti siekiamą tikslą atitinkančią informaciją apie nacionalinių peržiūros procedūrų veikimą, į šią procedūrą įtraukiant Viešųjų sutarčių patariamąjį komitetą, kuris dalyvautų nustatant tokios informacijos apimtį ir pobūdį. Iš tiesų tik pateikus tokią informaciją bus galima teisingai įvertinti šia direktyva įvestų pakeitimų pasekmes pasibaigus pakankamai ilgam šios direktyvos įgyvendinimo laikotarpiui.

(32) Komisija turėtų peržiūrėti valstybėse narėse padarytą pažangą ir ne vėliau kaip per trejus metus nuo jos įgyvendinimo termino pabaigos Europos Parlamentui ir Tarybai pateikti ataskaitą apie šios direktyvos veiksmingumą.

(33) Turėtų būti patvirtintos priemonės, būtinos Direktyvoms 89/665/EEB ir 92/13/EEB įgyvendinti, laikantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468/EB, nustatančio Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽¹⁾.

(34) Kadangi, atsižvelgiant į pirmiau nurodytas priežastis, šios direktyvos tikslo, t. t. sutarčių, patenkančių į Direktyvų 2004/18/EB ir 2004/17/EB taikymo sritį, suteikimo peržiūros procedūrų veiksmingumo gerinimo, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi to tikslo būtų geriau siekti Bendrijos lygiu, Bendrija gali patvirtinti priemones laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti, tuo pat metu laikantis valstybių narių procedūrinės autonomijos principo.

(35) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros ⁽²⁾ 34 punktą valstybės narės turėtų savo ir Bendrijos interesų labui parengti lenteles, kurios iliustruotų šios direktyvos ir jos perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių tarpusavio santykį, ir viešai jas paskelbti.

(36) Šioje direktyvoje laikomasi pagrindinių teisių ir principų, visų pirma pripažintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje. Šia direktyva visų pirma siekiama užtikrinti visapusišką pagarbą teisei į veiksmingą teisinę gynybą ir teisei į teisingą bylos nagrinėjimą, kaip nustatyta Chartijos 47 straipsnio pirmoje ir antroje pastraipose.

(37) Todėl Direktyvos 89/665/EEB ir 92/13/EEB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistos,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 89/665/EEB pakeitimai

Direktyva 89/665/EEB iš dalies keičiama taip:

1. 1–2 straipsniai pakeičiami taip:

„1 straipsnis

Peržiūros procedūrų taikymo sritis ir galimybė jomis pasinaudoti

1. Ši direktyva taikoma 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2004/18/EB dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo ^(*) nurodytoms sutartims, išskyrus atvejus, kai tokios sutartys neįtrauktos į taikymo sritį pagal tos Direktyvos 10–18 straipsnius.

Sutartys, kaip tai suprantama šioje direktyvoje, apima viešąsias sutartis, preliminarius susitarimus, viešąsias darbų koncesijas ir dinamines pirkimo sistemas.

Valstybės narės turi imtis reikiamų priemonių užtikrinti, kad sutarčių, kurias apima Direktyvos 2004/18/EB taikymo sritis, atveju perkančiųjų organizacijų priimti sprendimai galėtų būti veiksmingi ir visų pirma kuo greičiau peržiūrėti šios direktyvos 2–2f straipsniuose nurodytomis sąlygomis remiantis tuo, kad tokiais sprendimais buvo pažeisti viešuosius pirkimus reglamentuojantys Bendrijos teisės aktai arba nacionalinės taisyklės, kuriomis tie teisės aktai perkeliama į nacionalinę teisę.

2. Valstybės narės turi užtikrinti, kad nebūtų diskriminuojamos įmonės, teigiančios, kad sutarties suteikimo procedūros metu jos patyrė žalą dėl šia Direktyva sukurtų skirtumų tarp Bendrijos teisę įgyvendinančių nacionalinių taisyklių bei kitų nacionalinių taisyklių.

3. Valstybės narės turi užtikrinti, kad būtų peržiūros procedūros, kuriomis pagal išsamias taisykles, kurias gali nustatyti valstybės narės, galėtų pasinaudoti bent bet kuris asmuo, kuris yra arba buvo suinteresuotas gauti konkrečią sutartį, ir kuriam dėl tariamo pažeidimo buvo padaryta žala ar kilusi tokios žalos rizika.

⁽¹⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

⁽²⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

4. Valstybės narės gali reikalauti, kad peržiūros procedūra norintis pasinaudoti asmuo praneštų perkančiajai organizacijai apie tariamus pažeidimus ir savo ketinimą reikalauti peržiūros, laikantis sąlygos, kad tai neturės įtakos atidėjimo laikotarpiui pagal 2a straipsnio 2 dalį arba bet kokiems kitiems terminams kreiptis dėl peržiūros pagal 2c straipsnį.

5. Valstybės narės gali reikalauti, kad suinteresuotas asmuo peržiūros pirmiausia reikalautų iš perkančiosios organizacijos. Tuo atveju valstybės narės turi užtikrinti, kad pateikus tokį prašymą dėl peržiūros būtų nedelsiant sustabdyta galimybė sudaryti sutartį.

Valstybės narės turi nuspręsti, kokiomis ryšių priemonėmis, įskaitant faksą ar elektronines priemones, turi būti naudojama pateikiant prašymą dėl peržiūros, numatytą pirmojoje pastraipoje.

Pirmoje pastraipoje nurodytas sustabdymas negali pasibaigti, jei nepasibaigęs bent 10 kalendorinių dienų laikotarpis, kuris pradedamas skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai perkančioji organizacija išsiunčia atsakymą faksu arba elektroninėmis priemonėmis, ar, jei naudojamos kitokios ryšių priemonės, – arba nepasibaigęs bent 15 kalendorinių dienų laikotarpis, kuris pradedamas skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai perkančioji organizacija išsiunčia atsakymą, arba nepasibaigęs bent 10 kalendorinių dienų laikotarpis, kuris pradedamas skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai atsakymas buvo gautas.

2 straipsnis

Peržiūros procedūrų reikalavimai

1. Valstybės narės turi užtikrinti, kad priemonės, kurių imtasi dėl 1 straipsnyje nurodytų peržiūros procedūrų, apimtų nuostatas dėl įgaliojimų:

a) esant pirmai galimybei ir naudojant preliminarines procesines priemones taikyti laikinąsias priemones, kuriomis siekiama atitaisyti tariamą pažeidimą ar užkirsti kelią tolesnei žalai konkrečioms interesams, įskaitant priemones sustabdyti sutarties suteikimo procedūrą ar bet kurio perkančiosios organizacijos priimto sprendimo įgyvendinimą ar užtikrinti tokį sustabdymą;

b) panaikinti neteisėtai priimtus sprendimus arba užtikrinti jų panaikinimą, įskaitant diskriminuojančių techninių, ekonominių ar finansinių specifikacijų, nurodytų kvietime teikti pasiūlymus, sutarties dokumentuose arba bet kuriuose su sutarties suteikimo procedūra susijusiuose dokumentuose, pašalinimą;

c) priteisti atlyginti nuostolius tokį pažeidimą patyrusiems asmenims.

2. 1 dalyje ir 2d bei 2e straipsniuose nurodyti įgaliojimai gali būti suteikti atskiroms institucijoms, atsakingoms už skirtingus peržiūros procedūros aspektus.

3. Jei nuo perkančiosios organizacijos nepriklausoma pirmosios instancijos institucija peržiūri sprendimą dėl sutarties suteikimo, tai valstybės narės turi užtikrinti, kad perkančioji organizacija negalėtų sudaryti sutarties kol peržiūros institucija nepriims sprendimo dėl prašymo taikyti laikinąsias priemones ar dėl peržiūros. Šis sustabdymas turi pasibaigti ne anksčiau kaip atidėjimo laikotarpis, nurodytas 2a straipsnio 2 dalyje ir 2d straipsnio 4 ir 5 dalyse.

4. Peržiūros procedūros nebūtinai turi turėti automatinį sustabdymo poveikį sutarties suteikimo procedūroms, su kuriomis jos susijusios, išskyrus 3 dalyje ir 1 straipsnio 5 dalyje numatytus atvejus.

5. Valstybės narės gali nustatyti, kad už peržiūros procedūras atsakinga institucija gali atsižvelgti į galimas laikinųjų priemonių taikymo pasekmes visiems interesams, kurie galėtų būti pažeisti, taip pat į visuomenės interesus, bei gali nuspręsti netaikyti tokių priemonių, jei jų neigiamos pasekmės galėtų viršyti jų teikiamą naudą.

Sprendimas netaikyti laikinųjų priemonių neturi prejudicinės reikšmės jokiam kitam asmens, prašančio taikyti tokias priemones, reikalavimui.

6. Valstybės narės gali nustatyti, kad jei reikalaujama atlyginti nuostolius remiantis tuo, kad sprendimas buvo priimtas neteisėtai, tai tokį ginčijamą sprendimą pirmiausia turi panaikinti reikiamus įgaliojimus turinti institucija.

7. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytų įgaliojimų vykdymo poveikis sutarčiai, sudarytai po jos suteikimo turi būti nustatytas nacionalinės teisės aktais, išskyrus 2d-2f straipsniuose numatytus atvejus.

Be to, išskyrus tuos atvejus, kai sprendimas turi būti panaikintas iki žalos atlyginimo priteisimo, valstybė narė gali numatyti, kad, sudarius sutartį pagal 1 straipsnio 5 dalį, šio straipsnio 3 dalį ar 2a-2f straipsnius, už peržiūros procedūras atsakingos institucijos turi įgaliojimus tik priteisti žalos atlyginimą bet kuriam asmeniui, nukentėjusiam dėl pažeidimo.

8. Valstybės narės turi užtikrinti, kad už peržiūros procedūras atsakingų institucijų priimti sprendimai galėtų būti veiksmingai įgyvendinti.

9. Tais atvejais, kai už peržiūros procedūras atsakingos institucijos nėra teisinio pobūdžio, jos visada turi pateikti raštišką savo sprendimo paaiškinimą. Be to, tokiu atveju turi būti numatytos atitinkamos nuostatos, garantuojančios procedūras, pagal kurias visos tariamai neteisėtos priemonės, kurių ėmėsi peržiūros institucija, arba visi tariami jai suteiktų įgaliojimų panaudojimo trūkumai galėtų būti peržiūrėti teisme arba kitoje institucijoje, kuri laikoma teismu ar tribunuolu, kaip tai suprantama pagal Sutarties 234 straipsnį, ir kuri nepriklauso nei nuo perkančiosios organizacijos, nei nuo peržiūros institucijos.

Tokios nepriklausomos institucijos nariai skiriami ir atleidžiami iš pareigų tokiomis pačiomis sąlygomis kaip teisėjai, kiek tai susiję su institucija, atsakinga už jų skyrimą, jų kadenciją ir jų atleidimą. Bent nepriklausomos institucijos Pirmininkas turi turėti tokią pačią juridinę ir profesinę kvalifikaciją, kaip teisėjai. Ši nepriklausoma institucija priima sprendimus laikydama tvarkos, pagal kurią išklašomos abi pusės, o šie sprendimai kiekvienos valstybės narės nustatytu būdu turi būti teisiškai įpareigojantys.

(*) OL L 134, 2004 4 30, p. 114. Direktyva su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Tarybos direktyva 2006/97/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 107).“;

2. Įterpiami šie straipsniai:

„2a straipsnis

Atidėjimo laikotarpis

1. Patvirtindamos būtinas nuostatas, kuriomis laikomasi šio straipsnio 2 dalyje bei 2c straipsnyje nustatytų minimalių sąlygų, valstybės narės turi užtikrinti, kad 1 straipsnio 3 dalyje nurodyti asmenys turėtų pakankamai laiko, kad būtų atlikta perkančiosios organizacijos priimtų sprendimų dėl sutarties suteikimo veiksminga peržiūra.

2. Sutartis negali būti sudaryta po sprendimo suteikti sutartį, kuri patenka į Direktyvos 2004/18/EB taikymo sritį, jei nepasibaigęs bent 10 kalendorinių dienų laikotarpis, kuris pradamas skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai atitinkamiems dalyviams ir kandidatams faksu arba elektroninėmis priemonėmis nusiųstas sprendimas dėl sutarties suteikimo, ar, jei naudojamos kitokios ryšių priemonės, – arba nepasibaigęs bent 15 kalendorinių dienų laikotarpis, kuris pradamas skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai atitinkamiems dalyviams ir kandidatams išsiunčiamas sprendimas dėl sutar-

ties suteikimo, arba nepasibaigęs bent 10 kalendorinių dienų laikotarpis, kuris pradamas skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai buvo gautas sprendimas dėl sutarties suteikimo.

Dalyviai laikomi suinteresuotais, jeigu jie nėra galutinai pašalinti. Pašalinimas yra galutinis, jeigu apie jį buvo pranešta suinteresuotiems dalyviams ir arba nepriklausoma peržiūros institucija jį pripažino teisėtu, arba jam jau negali būti taikoma peržiūros procedūra.

Kandidatai laikomi suinteresuotais, jei perkančioji organizacija nepranešė jiems apie jų paraiškos atmetimą prieš atitinkamiems dalyviams pranešdama apie sprendimą dėl sutarties suteikimo.

Prie kiekvienam suinteresuotam dalyviui ir kandidatui siunčiamo pranešimo apie sprendimą dėl sutarties suteikimo pridedama:

— atitinkamų tokio sprendimo priežasčių santrauka, kaip nurodyta Direktyvos 2004/18/EB 41 straipsnio 2 dalyje, laikantis tos direktyvos 41 straipsnio 3 dalies nuostatų, ir

— tiksliai nurodomas tikslus atidėjimo laikotarpis, taikytinas pagal teisės aktų, perkeliančių šią dalį į nacionalinę teisę, nuostatas.

2b straipsnis

Nuo atidėjimo laikotarpio leidžiančios nukrypti nuostatos

Valstybės narės gali numatyti, kad šios direktyvos 2a straipsnio 2 dalyje nurodyti terminai netaikomi šiais atvejais:

- jei pagal Direktyvą 2004/18/EB nereikalaujama iš anksto paskelbti apie pirkimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
- jei vienintelis suinteresuotas dalyvis, kaip jis apibrėžtas šios direktyvos 2a straipsnio 2 dalyje, yra tas, kuriam sutartis suteikiama, ir nėra suinteresuotų kandidatų;
- jei sutartis sudarytos pagal preliminarųjį susitarimą, kaip numatyta Direktyvos 2004/18/EB 32 straipsnyje ir jei specifinės sutartis sudarytos pagal dinaminę pirkimo sistemą, kaip numatyta tos Direktyvos 33 straipsnyje.

Jei pasinaudojama šia nukrypti leidžiančia nuostata, valstybės narės turi užtikrinti, kad sutartis būtų laikoma negaliojančia pagal šios direktyvos 2d ir 2f straipsnius, šiais atvejais:

— jei pažeista Direktyvos 2004/18/EB 32 straipsnio 4 dalies antros pastraipos antroji įtrauka arba 33 straipsnio 5 ar 6 dalys, ir

— jei numatoma sutarties vertė atitinka arba viršija Direktyvos 2004/18/EB 7 straipsnyje nurodytas ribas.

2c straipsnis

Prašymo dėl peržiūros pateikimo terminai

Jei valstybė narė nustato, kad bet kokie prašymai peržiūrėti perkančiosios organizacijos sprendimą, priimtą dėl sutarčių suteikimo procedūros, kuri patenka į Direktyvos 2004/18/EB taikymo sritį, arba su ja susijusį sprendimą, turi būti pateikti nepasibaigus nustatytam laikotarpiui, o šis laikotarpis turi būti bent 10 kalendorinių dienų, ir kuris pradedamas skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai dalyviui arba kandidatui faksu arba elektroninėmis priemonėmis išsiunčiamas perkančiosios organizacijos sprendimas, ar, jei naudojamos kitokios ryšių priemonės, – šis laikotarpis turi būti bent 15 kalendorinių dienų, pradedant skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai dalyviui ar kandidatui išsiunčiamas perkančiosios organizacijos sprendimas, arba bent 10 kalendorinių dienų, skaičiuojant nuo kitos dienos po to, kai buvo gautas perkančiosios organizacijos sprendimas. Prie kiekvienam dalyviui ar kandidatui siunčiamo pranešimo apie perkančiosios organizacijos sprendimą pridedama atitinkamų tokio sprendimo priežasčių santrauka. Jeigu pateikiamas prašymas peržiūrėti šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytus sprendimus, apie kuriuos nereikalaujama specialiai pranešti, laikotarpis turi būti bent 10 kalendorinių dienų, skaičiuojant nuo atitinkamo sprendimo paskelbimo dienos.

2d straipsnis

Negaliojimas

1. Valstybės narės turi užtikrinti, kad nuo perkančiosios organizacijos nepriklausoma peržiūros institucija pripažintų sutartį negaliojančia arba jos negaliojimas būtų šios peržiūros institucijos sprendimo pasekmė bet kuriuo iš šių atvejų:

a) jei perkančioji organizacija sutartį sudarė iš anksto nepaskelbus apie pirkimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, kai tai nėra leidžiama pagal Direktyvą 2004/18/EB;

b) jei pažeista šios direktyvos 1 straipsnio 5 dalis, 2 straipsnio 3 dalis ar 2a straipsnio 2 dalis, jei dėl šio pažeidimo dalyvis, pateikęs prašymą dėl peržiūros, neteko galimybės pasinaudoti teisių gynimo priemonėmis prieš sudarant sutartį, kai toks pažeidimas yra kartu su Direktyvos 2004/18/EB pažeidimu, jei tas pažeidimas turi neigiamos įtakos dalyvio, pateikusio prašymą dėl peržiūros, galimybėms gauti sutartį; ar

c) šios direktyvos 2b straipsnio c punkto antroje pastraipoje nurodytais atvejais, jei valstybės narės pasinaudojo nuo atidėjimo laikotarpio nukrypti leidžiančia nuostata pagal preliminarųjį susitarimą ir dinaminę pirkimo sistemą sudarytų sutarčių atžvilgiu.

2. Sutarties pripažinimo negaliojančia pasekmes turi būti numatytos nacionalinėje teisėje.

Nacionalinėje teisėje gali būti numatytas visų sutartinių pareigų panaikinimas su galiojimu atgal arba panaikinimo taikymo sritis gali būti apribota atšaukiant tas pareigas, kurios dar turi būti įvykdytos. Pastaruoju atveju valstybės narės turi numatyti, kad taikomos kitos sankcijos, kaip tai apibrėžta 2e straipsnio 2 dalyje.

3. Valstybės narės gali numatyti, kad nuo perkančiosios organizacijos nepriklausoma peržiūros institucija gali nepripažinti sutarties negaliojančia, net jeigu ji buvo suteikta neteisėtai, remiantis 1 dalyje minėtais pagrindais, jeigu peržiūros institucija, išnagrinėjusi visus atitinkamus aspektus, nustato, kad dėl svarbių bendro intereso priežasčių reikėtų išsaugoti sutarties pasekmes. Šiuo atveju valstybės narės turi numatyti tokiu atveju taikomas alternatyvias sankcijas, kaip apibrėžta 2e straipsnio 2 dalyje.

Ekonominiai interesai, sprendžiant sutarties galiojimo klausimą, gali būti laikomi viršenybę turinčia priežastimi tik tuo atveju, jei išimtinėmis aplinkybėmis jos negaliojimas turėtų neproporcingų pasekmių.

Tačiau tiesiogiai su sutartimi susiję ekonominiai interesai nelaikomi viršenybę turinčiomis priežastimis, susijusioms su bendru interesu. Tiesiogiai su sutartimi susiję ekonominiai interesai apima, *inter alia*, dėl vėlavimo vykdyti sutartį susidariusias išlaidas, dėl naujos pirkimų procedūros pradėjimo susidariusias išlaidas, išlaidas, patirtas keičiant sutartį vykdančių ūkio subjektą ir išlaidas, susidariusias dėl negaliojimo atsiradusių teisinių pareigų.

4. Valstybės narės turi numatyti, kad šios direktyvos 1 dalies a punktas netaikomas, kai:

- perkančioji organizacija laiko, kad suteikti sutartį iš anksto nepaskelbus apie pirkimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* leidžiama pagal Direktyvą 2004/18/EB,
- perkančioji organizacija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė pranešimą, kaip nurodyta šios direktyvos 3a straipsnyje, ir
- sutartis nebuvo sudaryta prieš pasibaigiant bent 10 kalendorinių dienų laikotarpiui, skaičiuojant nuo kitos dienos po to, kai buvo paskelbtas šis pranešimas.

5. Valstybės narės turi numatyti, kad šio straipsnio 1 dalies c punktas netaikomas, kai:

- perkančioji organizacija mano, kad sutartis suteikta laikantis Direktyvos 2004/18/EB 32 straipsnio 4 dalies antros pastraipos antrosios įtraukos arba 33 straipsnio 5 ir 6 dalių,
- perkančioji organizacija atitinkamiems dalyviams išsiuntė sprendimą dėl sutarties suteikimo, pridėdama priežasčių santrauką, nurodytą šios direktyvos 2a straipsnio 2 dalyje ketvirtos pastraipos pirmoje įtraukoje, ir
- sutartis nebuvo sudaryta nepasibaigus bent 10 kalendorinių dienų laikotarpiui, kuris pradėdamas skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai atitinkamiems dalyviams faksu arba elektroninėmis priemonėmis nusiųstas sprendimas dėl sutarties suteikimo, ar, jei naudojamos kitokios ryšių priemonės, – arba nepasibaigus bent 15 kalendorinių dienų laikotarpiui, kuris pradėdamas skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai atitinkamiems dalyviams išsiunčiamas sprendimas dėl sutarties suteikimo, arba nepasibaigus bent 10 kalendorinių dienų laikotarpiui, kuris pradėdamas skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai buvo gautas sprendimas dėl sutarties suteikimo.

2e straipsnis

Šios direktyvos pažeidimai ir alternatyvios sankcijos

1. 1 straipsnio 5 dalies, 2 straipsnio 3 dalies arba 2a straipsnio 2 dalies pažeidimų, kurių neapima 2d straipsnio 1 dalies b punktas, atvejais valstybės narės turi numatyti negaliojimą pagal 2d straipsnio 1–3 dalis arba nustatyti alternatyvias sankcijas. Valstybės narės gali numatyti, kad nuo perkančiosios organizacijos nepriklausoma peržiūros institucija, įvertinusi visus reikšmingus aspektus, turi nuspręsti, ar

sutartis turėtų būti pripažinta negaliojančia, ar reikėtų taikyti alternatyvias sankcijas.

2. Alternatyvios sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Alternatyvios sankcijos turi būti:

- baudų skyrimas perkančiajai organizacijai, arba
- sutarties trukmės sutrumpinimas.

Valstybės narės gali suteikti peržiūros institucijai plačios apimties teisę atsižvelgti į visus reikšmingus faktorius, įskaitant pažeidimo rimtumą, perkančiosios organizacijos elgesį ir, 2d straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais, sutarties likusio galiojimo apimtį.

Žalos atlyginimo priteisimas nėra laikomas tinkama sankcija šios dalies taikymo tikslais.

2f straipsnis

Terminai

1. Valstybės narės gali numatyti, kad prašymas dėl peržiūros pagal 2d straipsnio 1 dalį turi būti pateiktas:

a) nepasibaigus bent 30 kalendorinių dienų laikotarpiui, kuris pradėdamas skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai:

- perkančioji organizacija paskelbė pranešimą dėl sutarties suteikimo, laikydama 2004/18/EB 35 straipsnio 4 dalies, 36 ir 37 straipsnių, jeigu šiame pranešime pagrindžiamas perkančiosios organizacijos sprendimas dėl sutarties suteikimo iš anksto nepaskelbus apie pirkimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, arba

- perkančioji organizacija informavo suinteresuotus dalyvius ir kandidatus apie sutarties sudarymą, jei šioje informacijoje pateikiama atitinkamų priežasčių santrauka, kaip numatyta Direktyvos 2004/18/EB 41 straipsnio 2 dalyje, laikantis tos direktyvos 41 straipsnio 3 dalies nuostatų. Ši galimybė taip pat taikoma šios direktyvos 2b straipsnio c punkte nurodytiems atvejams;

b) ir bet kuriuo atveju nepasibaigus bent 6 mėnesių laikotarpiui, kuris pradėdamas skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai buvo sudaryta sutartis.

2. Visais kitais atvejais, įskaitant prašymus dėl peržiūros pagal 2e straipsnio 1 dalį, prašymo dėl peržiūros pateikimo terminas nustatomas pagal nacionalinę teisę, laikantis 2c straipsnio nuostatų.“;

3. 3 straipsnis pakeičiamas taip:

„3 straipsnis

Korekcinis mechanizmas

1. Komisija gali pradėti 2–5 dalyse numatytą procedūrą, jei prieš sudarant sutartį ji mano, kad buvo padaryta rimtų Bendrijos viešųjų pirkimų srities teisės pažeidimų. Sutarties suteikimo procedūros metu, kuri patenka į Direktyvos 2004/18/EB taikymo sritį.

2. Komisija turi informuoti suinteresuotą valstybę narę apie priežastis, dėl kurių ji nustatė, kad buvo padarytas rimtas pažeidimas, ir prašyti jį ištaisyti tinkamomis priemonėmis.

3. Per 21 kalendorinę dieną nuo 2 dalyje nurodyto pranešimo gavimo dienos suinteresuota valstybė narė Komisijai turi pateikti:

- a) savo patvirtinimą, kad pažeidimas ištaisytas;
- b) argumentuotą paaiškinimą, kodėl pažeidimas nebuvo ištaisytas; arba
- c) pranešimą apie tai, kad sutarties suteikimo procedūrą sustabdė perkančioji organizacija savo pačios iniciatyva arba vadovaudamasi 2 straipsnio 1 dalies a punkte numatytais įgaliojimais.

4. Argumentuotas paaiškinimas, pateiktas pagal 3 dalies b punktą, be kita ko, gali būti grindžiamas faktu, kad tariamas pažeidimas jau yra teisminės ar kitokios peržiūros proceso dalykas, arba 2 straipsnio 9 dalyje minėtos peržiūros dalykas. Tokiu atveju valstybė narė informuoja Komisiją apie tokių procesų rezultatus, kai tik apie juos sužinoma.

5. Paskelbus, kad sutarties suteikimo procedūra buvo sustabdyta pagal 3 dalies c punktą, tai valstybė narė turi informuoti Komisiją, kai sustabdymas atšaukiamas arba kai pradedama kita sutarties suteikimo procedūra, visiškai arba iš dalies susijusi su tuo pačiu objektu. Tokiu pranešimu turi būti patvirtinama, kad tariamas pažeidimas ištaisytas, arba

pateikiamas argumentuotas paaiškinimas, kodėl pažeidimas nebuvo ištaisytas.“;

4. Įterpiami šie straipsniai:

„3a straipsnis

Pranešimo dėl savanoriško ex-ante skaidrumo turinys

2d straipsnio 4 dalies antroje įtraukoje nurodytame pranešime, kurio formą turi patvirtinti Komisija, laikydamasi 3b straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros, turi būti pateikiama tokia informacija:

- a) perkančiosios organizacijos pavadinimas ir kontaktiniai duomenys;
- b) sutarties objekto aprašymas;
- c) perkančiosios organizacijos sprendimo dėl sutarties suteikimo iš anksto nepaskelbus apie pirkimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* pagrindimas;
- d) ūkio subjekto, kurio naudai buvo priimtas sprendimas suteikti sutartį, pavadinimas ir kontaktiniai duomenys;
- e) tinkamais atvejais – kita informacija, kuri perkančiosios organizacijos nuomone yra naudinga.

3b straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Viešųjų sutarčių patariamasis komitetas, įsteigtas pagal 1971 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimo 71/306/EEB (*) 1 straipsnį (toliau – Komitetas).

2. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468/EB, nustatančio Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką (**) 3 ir 7 straipsniai, laikantis jo 8 straipsnio nuostatų.

(*) OL L 185, 1971 8 16, p. 15. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 77/63/EEB (OL L 13, 1977 1 15, p. 15).

(**) OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).“;

5. 4 straipsnis pakeičiamas taip:

„4 straipsnis

Įgyvendinimas

1. Komisija, konsultuodamasi su Komitetu, gali paprašyti valstybių narių pateikti informaciją apie nacionalinių peržiūros procedūrų veikimą.

2. Kasmet valstybės narės turi pateikti Komisijai visų sprendimų, kuriuos pagal 2d straipsnio 3 dalį priėmė jų peržiūros įstaigos, tekstą, kartus su juos grindžiančiomis priežastimis.“;

6. Įterpiamas šis straipsnis:

„4a straipsnis

Peržiūra

Ne vėliau kaip 2012 m. gruodžio 20 d. Komisija atlieka šios direktyvos įgyvendinimo peržiūrą ir pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie jos veiksmingumą, ir visų pirma apie alternatyvių sankcijų ir terminų veiksmingumą.“;

2 straipsnis

Direktyvos 92/13/EEB pakeitimai

Direktyva 92/13/EEB iš dalies keičiama taip:

1. 1 straipsnis pakeičiamas taip:

„1 straipsnis

Peržiūros procedūrų taikymo sritis ir galimybė jomis pasinaudoti

1. Ši direktyva taikoma 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2004/17/EB dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų tvarkos derinimo (*) nurodytoms sutartims, išskyrus atvejus, kai tokios sutartys neįtrauktos į taikymo sritį pagal tos Direktyvos 5 straipsnio 2 dalį, 18–26 straipsnius, 29 ir 30 straipsnius arba 62 straipsnį.

Sutartys, kaip tai suprantama šioje direktyvoje, apima prekių, darbų ir paslaugų pirkimo sutartis, preliminariusius susitarimus ir dinamines pirkimo sistemas.

Valstybės narės turi imtis reikiamų priemonių užtikrinti, kad sutarčių, kurias apima Direktyvos 2004/17/EB taikymo sritis,

atveju perkančiųjų subjektų priimti sprendimai galėtų būti veiksmingai ir visų pirma kuo greičiau peržiūrėti šios direktyvos 2–2f straipsniuose nurodytomis sąlygomis remiantis tuo, kad tokiais sprendimais buvo pažeisti pirkimus reglamentuojantys Bendrijos teisės aktai arba nacionalinės taisyklės, kuriomis tie teisės aktai perkeliama į nacionalinę teisę.

2. Valstybės narės turi užtikrinti, kad nebūtų diskriminuojamos įmonės, galinčios pareikšti reikalavimą dėl žalos, patirtos sutarties suteikimo procedūros metu dėl šia Direktyva sukurtų skirtumų tarp Bendrijos teisę įgyvendinančių įgyvendinančių nacionalinių taisyklių ir kitų nacionalinių taisyklių.

3. Valstybės narės turi užtikrinti, kad būtų peržiūros procedūros, kuriomis pagal išsamias taisykles, kurias gali nustatyti valstybės narės, galėtų pasinaudoti bent bet kuris asmuo, kuris yra arba buvo suinteresuotas gauti konkrečią sutartį, ir kuriam dėl tariamo pažeidimo buvo padaryta žala ar kilusi tokios žalos rizika.

4. Valstybės narės gali reikalauti, kad peržiūros procedūra norintis pasinaudoti asmuo praneštų perkančiajam subjektui apie tariamus pažeidimus ir savo ketinimą reikalauti peržiūros, laikantis sąlygos, kad tai neturės įtakos atidėjimo laikotarpiui pagal 2a straipsnio 2 dalį arba bet kokiems kitiems terminams kreiptis dėl peržiūros pagal 2c straipsnį.

5. Valstybės narės gali reikalauti, kad suinteresuotas asmuo peržiūros pirmiausia reikalautų iš perkančiojo subjekto. Tuo atveju valstybės narės turi užtikrinti, kad pateikus tokį prašymą dėl peržiūros būtų nedelsiant sustabdyta galimybė sudaryti sutartį.

Valstybės narės turi nuspręsti, kokiomis ryšių priemonėmis, įskaitant faksą ar elektronines priemones, turi būti naudojama pateikiant prašymą dėl peržiūros, numatytą pirmojoje pastraipoje.

Pirmojo pastraipoje nurodytas sustabdymas negali pasibaigti, jei nepasibaigęs bent 10 kalendorinių dienų laikotarpis, kuris pradedamas skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai perkantysis subjektas išsiunčia atsakymą faksu arba elektroninėmis priemonėmis, ar, jei naudojamos kitokios ryšių priemonės, – arba nepasibaigęs bent 15 kalendorinių dienų laikotarpis, kuris pradedamas skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai perkantysis subjektas išsiunčia atsakymą, arba nepasibaigęs bent 10 kalendorinių dienų laikotarpis, kuris pradedamas skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai atsakymas buvo gautas.

(*) OL L 134, 2004 4 30, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Tarybos direktyva 2006/97/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 107).“;

2. 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įtraukiama antraštė „Peržiūros procedūrų reikalavimai“;

b) 2–4 dalys keičiamos taip:

„2. 1 dalyje ir 2d bei 2e straipsniuose nurodyti įgaliojimai gali būti suteikti atskiroms institucijoms, atsakingoms už skirtingus peržiūros procedūros aspektus.

3. Jei nuo perkančiojo subjekto nepriklausoma pirmosios instancijos institucija peržiūri sprendimą dėl sutarties suteikimo, tai valstybės narės turi užtikrinti, kad perkantysis subjektas negalėtų sudaryti sutarties, kol peržiūros institucija nepriims sprendimo dėl prašymo taikyti laikinąsias priemones ar dėl peržiūros. Šis sustabdymas turi pasibaigti ne anksčiau kaip atidėjimo laikotarpis, nurodytas 2a straipsnio 2 dalyje ir 2d straipsnio 4 ir 5 dalyje.

3a. Peržiūros procedūros nebūtinai turi turėti automatinį sustabdymo poveikį sutarties suteikimo procedūroms, su kuriomis jos susijusios, išskyrus 3 dalyje ir 1 straipsnio 5 dalyje numatytus atvejus.

4. Valstybės narės gali nustatyti, kad už peržiūros procedūras atsakinga institucija gali atsižvelgti į galimas laikinųjų priemonių taikymo pasekmes visiems interesams, kurie galėtų būti pažeisti, taip pat į visuomenės interesus, bei gali nuspręsti netaikyti tokių priemonių, jei jų neigiamos pasekmės galėtų viršyti jų teikiamą naudą.

Sprendimas netaikyti laikinųjų priemonių neturi prejudicinės reikšmės jokiam kitam asmens, prašančio taikyti tokias priemones, reikalavimui.“;

c) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytų įgaliojimų vykdymo poveikis sutarčiai, sudarytai po jos suteikimo, turi būti nustatytas nacionalinės teisės aktais, išskyrus 2d–2f straipsniuose numatytus atvejus.

Be to, išskyrus atvejus, kai sprendimas turi būti panaikintas iki žalos atlyginimo priteisimo, valstybė narė gali numatyti, kad, sudarius sutartį pagal 1 straipsnio 5 dalį,

šio straipsnio 3 dalį ar 2a – 2f straipsnius, už peržiūros procedūras atsakingos institucijos turi įgaliojimus tik priteisti žalos atlyginimą bet kuriam asmeniui, nukentėjusiam dėl pažeidimo.“;

d) 9 dalies pirmosios pastraipos žodžiai: „teismas, kaip apibrėžta Sutarties 177 straipsnyje“ pakeičiami žodžiais: „teismas ar tribunolas, kaip tai suprantama pagal Sutarties 234 straipsnį“.

3. Įterpiami šie straipsniai:

„2a straipsnis

Atidėjimo laikotarpis

1. Patvirtindamos būtinas nuostatas, kuriomis laikomasi šio straipsnio 2 dalyje bei 2c straipsnyje nustatytų minimalių sąlygų, valstybės narės turi užtikrinti, kad 1 straipsnio 3 dalyje nurodyti asmenys turėtų pakankamai laiko, kad būtų atlikta perkančiojo subjekto priimtų sprendimų dėl sutarties suteikimo veiksminga peržiūra.

2. Sutartis negali būti sudaryta po sprendimo suteikti sutartį, kuri patenka į Direktyvos 2004/17/EB taikymo sritį, jei nepasibaigęs bent 10 kalendorinių dienų laikotarpis, kuris pradedamas skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai atitinkamiems dalyviams ir kandidatams faksu arba elektroninėmis priemonėmis nusiųstas sprendimas dėl sutarties suteikimo, ar, jei naudojamos kitos ryšių priemonės, – arba nepasibaigęs bent 15 kalendorinių dienų laikotarpis, kuris pradedamas skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai atitinkamiems dalyviams ir kandidatams kitomis ryšių priemonėmis išsiunčiamas sprendimas dėl sutarties suteikimo, arba nepasibaigęs bent 10 kalendorinių dienų laikotarpis, kuris skaičiuojamas skaičiuojant nuo kitos dienos po to, kai buvo gautas sprendimas dėl sutarties suteikimo.

Dalyviai laikomi suinteresuotais, jeigu jie nėra galutinai pašalinti. Pašalinimas yra galutinis, jeigu apie jį buvo pranešta suinteresuotiems dalyviams ir arba nepriklausoma peržiūros institucija jį pripažino teisėtu, ar jam jau negali būti taikoma peržiūros procedūra.

Kandidatai laikomi suinteresuotais, jei perkantysis subjektas nepranešė jiems apie jų paraiškos atmetimą prieš atitinkamiems dalyviams pranešdamas apie sprendimą dėl sutarties suteikimo.

Prie kiekvienam suinteresuotam dalyviui ir kandidatui siunčiamam pranešimo apie sprendimą dėl sutarties suteikimo pridedama:

- atitinkamų tokio sprendimo priežasčių santrauka, kaip numatyta Direktyvos 2004/18/EB 49 straipsnio 2 dalyje, ir
- tiksliai nurodomas tikslus atidėjimo laikotarpis taikytinas pagal teisės aktų, perkeliančių šią dalį į nacionalinę teisę, nuostatas.

2b straipsnis

Nuo atidėjimo laikotarpio leidžiančios nukrypti nuostatos

Valstybės narės gali numatyti, kad šios direktyvos 2a straipsnio 2 dalyje nurodyti terminai netaikomi šiais atvejais:

- a) jei pagal Direktyvą 2004/17/EB nereikalaujama iš anksto paskelbti apie pirkimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
- b) jei vienintelis suinteresuotas dalyvis, kaip jis apibrėžtas šios direktyvos 2a straipsnio 2 dalyje, yra tas, kuriam sutartis suteikiama, ir nėra suinteresuotų kandidatų;
- c) jei specifinės sutartys sudarytos pagal dinaminę pirkimo sistemą, kaip numatyta Direktyvos 2004/17/EB 15 straipsnyje.

Jei pasinaudojama šia nukrypti leidžiančia nuostata, valstybės narės turi užtikrinti, kad sutartis būtų laikoma negaliojančia pagal šios direktyvos 2d ir 2f straipsnius, šiais atvejais:

- jei pažeista Direktyvos 2004/17/EB 15 straipsnio 5 ar 6 dalis, ir
- jei numatoma sutarties vertė atitinka arba viršija Direktyvos 2004/17/EB 16 straipsnyje nustatytas ribas.

2c straipsnis

Prašymo dėl peržiūros pateikimo terminai

Jei valstybė narė nustato, kad bet kokie prašymai peržiūrėti perkančiojo subjekto sprendimą, priimtą dėl sutarčių suteikimo procedūros, kuri patenka į Direktyvos 2004/17/EB taikymo sritį, arba su ja susijusį sprendimą, turi būti pateikti nepasibaigus nustatytam laikotarpiui, o šis laikotarpis turi

būti bent 10 kalendorinių dienų, ir kuris pradedamas skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai dalyviui arba kandidatui faksu arba elektroninėmis priemonėmis išsiunčiamas perkančiojo subjekto sprendimas, ar, jei naudojamos kitokios ryšių priemonės, – šis laikotarpis turi būti bent 15 kalendorinių dienų, pradedant skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai dalyviui ar kandidatui išsiunčiamas perkančiojo subjekto sprendimas, arba bent 10 kalendorinių dienų, skaičiuojant nuo kitos dienos po to, kai buvo gautas perkančiojo subjekto sprendimas. Prie kiekvienam dalyviui ar kandidatui siunčiamam pranešimo apie perkančiojo subjekto sprendimą pridedama atitinkamų tokio sprendimo priežasčių santrauka. Jeigu pateikiamas prašymas peržiūrėti šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytus sprendimus, apie kuriuos nereikalaujama specialiai pranešti, laikotarpis turi būti bent 10 kalendorinių dienų, skaičiuojant nuo atitinkamo sprendimo paskelbimo dienos.

2d straipsnis

Negaliojimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad nuo perkančiojo subjekto nepriklausoma peržiūros institucija pripažintų sutartį negaliojančia arba jos negaliojimas būtų šios peržiūros institucijos sprendimo pasekmė bet kuriuo iš šių atvejų:

- a) jei perkantysis subjektas sutartį sudarė iš anksto nepaskelbus apie pirkimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, kai tai nėra leidžiama pagal Direktyvą 2004/17/EB;
- b) jei pažeista šios direktyvos 1 straipsnio 5 dalis, 2 straipsnio 3 dalis ar 3 straipsnio 2 dalis, jei dėl šio pažeidimo dalyvis, pateikęs prašymą dėl peržiūros, neteko galimybės pasinaudoti teisių gynimo priemonėmis prieš sudarant sutartį, kai toks pažeidimas yra kartu su Direktyvos 2004/17/EB pažeidimu, jei tas pažeidimas turi neigiamos įtakos dalyvio, pateikusio prašymą dėl peržiūros, galimybėms gauti sutartį; ar
- c) šios direktyvos 2b straipsnio c punkto antroje pastraipoje nurodytais atvejais, jei valstybės narės pasinaudojo nuo atidėjimo laikotarpio nukrypti leidžiančia nuostata pagal dinaminę pirkimo sistemą sudarytų sutarčių atžvilgiu.

2. Sutarties pripažinimo negaliojančia pasekmės turi būti numatytos nacionalinėje teisėje.

Nacionalinėje teisėje gali būti numatytas visų sutartinių pareigų panaikinimas su galiojimu atgal arba panaikinimo taikymo sritis gali būti apribota atšaukiant tas pareigas, kurios dar turi būti įvykdytos. Pastaruoju atveju valstybės narės turi numatyti, kad taikomos kitos sankcijos, kaip tai apibrėžta 2e straipsnio 2 dalyje.

3. Valstybės narės gali numatyti, kad nuo perkančiojo subjekto nepriklausoma peržiūros institucija gali nepripažinti sutarties negaliojančia, net jeigu ji buvo suteikta neteisėtai, remiantis 1 dalyje minėtais pagrindais, jeigu peržiūros institucija, išnagrinėjusi visus atitinkamus aspektus, nustato, kad dėl svarbių bendro intereso priežasčių reikėtų išsaugoti sutarties pasekmes. Šiuo atveju valstybės narės turi numatyti tokiu atveju taikomas alternatyvias sankcijas, kaip apibrėžta 2e straipsnio 2 dalyje.

Ekonominiai interesai, sprendžiant sutarties galiojimo klausimą, gali būti laikomi viršenybę turinčia priežastimi tik tuo atveju, jei išimtinėmis aplinkybėmis jos negaliojimas turėtų neproporcingų pasekmių.

Tačiau tiesiogiai su sutartimi susiję ekonominiai interesai nelaikomi viršenybę turinčiomis priežastimis, susijusiomis su bendru interesu. Tiesiogiai su sutartimi susiję ekonominiai interesai apima, *inter alia*, dėl vėlavimo vykdyti sutartį susidariusias išlaidas, dėl naujos pirkimų procedūros pradėjimo susidariusias išlaidas, išlaidas, patirtas keičiant sutartį vykdančių ūkio subjektą ir išlaidas, susidariusias dėl negaliojimo atsiradusių teisinių pareigų.

4. Valstybės narės turi numatyti, kad šio straipsnio 1 dalies a punktas netaikomas, kai:

— perkantysis subjektas laiko, kad suteikti sutartį iš anksto nepaskelbus apie pirkimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* leidžiama pagal Direktyvą 2004/17/EB,

— perkantysis subjektas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė pranešimą dėl ketinimo sudaryti sutartį, kaip nurodyta šios direktyvos 3a straipsnyje, ir

— sutartis nebuvo sudaryta prieš pasibaigiant bent 10 kalendorinių dienų laikotarpiui, skaičiuojant nuo kitos dienos po to, kai buvo paskelbtas šis pranešimas.

5. Valstybės narės turi numatyti, kad šio straipsnio 1 dalies c punktas netaikomas, kai:

— perkantysis subjektas mano, kad sutartis suteikta laikantis Direktyvos 2004/17/EB 15 straipsnio 5 ir 6 dalies,

— perkantysis subjektas atitinkamiems dalyviams išsiuntė sprendimą dėl sutarties suteikimo, pridėdamas priežasčių santrauką, nurodytą šios direktyvos 2a straipsnio 2 dalies ketvirtos pastraipos pirmoje įtraukoje, ir

— sutartis nebuvo sudaryta nepasibaigus bent 10 kalendorinių dienų laikotarpiui, kuris pradedamas skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai atitinkamiems dalyviams faksu arba elektroninėmis priemonėmis nusiųstas sprendimas dėl sutarties suteikimo, ar, jei naudojamos kitokios ryšių priemonės, – arba nepasibaigus bent 15 kalendorinių dienų laikotarpiui, kuris pradedamas skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai atitinkamiems dalyviams išsiunčiamas sprendimas dėl sutarties suteikimo, arba nepasibaigus bent 10 kalendorinių dienų laikotarpiui, kuris pradedamas skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai buvo gautas sprendimas dėl sutarties suteikimo.

2e straipsnis

Šios direktyvos pažeidimai ir alternatyvios sankcijos

1. 1 straipsnio 5 dalies, 2 straipsnio 3 dalies arba 2a straipsnio 2 dalies pažeidimų, kurių neapima 2d straipsnio 1 dalies b punktas, atvejais valstybės narės turi numatyti negaliojimą pagal 2d straipsnio 1–3 dalis arba nustatyti alternatyvias sankcijas. Valstybės narės gali numatyti, kad nuo perkančiojo subjekto nepriklausoma peržiūros institucija, įvertinusi visus reikšmingus aspektus, turi nuspręsti, ar sutartis turėtų būti pripažinta negaliojančia, ar reikėtų taikyti alternatyvias sankcijas.

2. Alternatyvios sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Alternatyvios sankcijos turi būti:

— baudų skyrimas perkančiajam subjektui, arba

— sutarties trukmės sutrumpinimas.

Valstybės narės gali suteikti peržiūros institucijai plačios apimties teisę atsižvelgti į visus reikšmingus faktorius, įskaitant pažeidimo rimtumą, perkančiojo subjekto elgesį ir, 2d straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais, sutarties likusio galiojimo apimtį.

Žalos atlyginimo priteisimas nėra laikomas tinkama sankcija šios dalies taikymo tikslais.

2f straipsnis

Terminai

1. Valstybės narės gali numatyti, kad prašymas dėl peržiūros pagal 2d straipsnio 1 dalį turi būti pateiktas:

a) nepasibaigus bent 30 kalendorinių dienų laikotarpiui, kuris pradedamas skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai:

— perkantysis subjektas paskelbė pranešimą dėl sutarties suteikimo laikydamasis Direktyvos 2004/17/EB 43 ir 44 straipsnių, jeigu šiame pranešime pagrindžiamas perkančiojo subjekto sprendimas dėl sutarties suteikimo iš anksto nepaskelbus apie pirkimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, arba

— perkantysis subjektas informavo suinteresuotus dalyvius ir kandidatus apie sutarties sudarymą, jei šioje informacijoje pateikiama atitinkamų priežasčių santrauka, kaip nustatyta Direktyvos 2004/17/EB 49 straipsnio 2 dalyje. Ši galimybė taip pat taikoma šios direktyvos 2b straipsnio c punkte nurodytiems atvejams;

b) ir bet kuriuo atveju nepasibaigus bent 6 mėnesių laikotarpiui, kuris pradedamas skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai buvo sudaryta sutartis.

2. Visais kitais atvejais, įskaitant prašymus dėl peržiūros pagal 2e straipsnio 1 dalį, prašymo dėl peržiūros pateikimo terminas nustatomas pagal nacionalinę teisę, laikantis 2c straipsnio nuostatų.“;

4. 3–7 straipsniai keičiami taip:

„3a straipsnis

Pranešimo dėl savanoriško *ex-ante* skaidrumo turinys

2d straipsnio 4 dalies antroje įtraukoje nurodytame pranešime, kurio formą turi patvirtinti Komisija, laikydamasi 3b straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros, turi būti pateikiama tokia informacija:

a) perkančiojo subjekto pavadinimas ir kontaktiniai duomenys;

b) sutarties objekto aprašymas;

c) perkančiojo subjekto sprendimo dėl sutarties suteikimo iš anksto nepaskelbus apie pirkimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* pagrindimas;

d) ūkio subjekto, kurio naudai buvo priimtas sprendimas suteikti sutartį, pavadinimas ir kontaktiniai duomenys; ir

e) tinkamais atvejais – kita informacija, kuri perkančiojo subjekto nuomone yra naudinga.

3b straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Viešųjų sutarčių patariamasis komitetas, įsteigtas pagal 1971 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimo 71/306/EEB (*) 1 straipsnį (toliau – Komitetas).

2. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468/EB nustatančio Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką (**) 3 ir 7 straipsniai, laikantis jo 8 straipsnio nuostatų.

(*) OL L 185, 1971 8 16, p. 15. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 77/63/EEB (OL L 13, 1977 1 15, p. 15).

(**) OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).“;

5. 8 straipsnis keičiamas taip:

„8 straipsnis

Korekcinis mechanizmas

1. Komisija gali pradėti taikyti 2–5 dalyse numatytą procedūrą, jei prieš sudarant sutartį ji mano, kad buvo padaryta rimtų Bendrijos pirkimų srities teisės pažeidimų sutarties suteikimo procedūros metu, kuri patenka į Direktyvos 2004/17/EB taikymo sritį, arba šios direktyvos 27 straipsnio a punkto atžvilgiu, perkančiųjų subjektų, kuriems ta nuostata yra taikoma, atveju.

2. Komisija turi informuoti suinteresuotą valstybę narę apie priežastis, dėl kurių ji nustatė, kad buvo padarytas rimtas pažeidimas, ir prašo jį ištaisyti tinkamomis priemonėmis.

3. Per 21 kalendorinę dieną nuo 2 dalyje nurodyto pranešimo gavimo dienos suinteresuota valstybė narė Komisijai turi pateikti:

a) savo patvirtinimą, kad pažeidimas ištaisytas;

b) argumentuotą paaiškinimą, kodėl pažeidimas nebuvo ištaisytas; arba

c) pranešimą, kad sutarties suteikimo procedūrą sustabdė perkantysis subjektas savo iniciatyva arba remdamasis 2 straipsnio 1 dalies a punkte numatytais įgaliojimais.

4. Argumentuotas paaiškinimas, pateiktas pagal 3 dalies b punktą, be kita ko, gali būti grindžiamas faktu, kad tariamas pažeidimas jau yra teisminės peržiūros arba 2 straipsnio 9 dalyje minėtos peržiūros dalykas. Tokiu atveju valstybė narė informuoja Komisiją apie tokių procesų rezultatus, kai tik apie juos sužinoma.

5. Paskelbus, kad sutarties suteikimo procedūra buvo sustabdyta pagal 3 dalies c punktą, suinteresuota valstybė narė turi informuoti Komisiją, kai sustabdymas atšaukiamas ar pradama kita sutarties procedūra, visiškai ar iš dalies susijusi su tuo pačiu objektu. Tokiu nauju pranešimu turi būti patvirtinama, kad tariamas pažeidimas yra ištaisytas, arba pateikiamas argumentuotas paaiškinimas, kodėl pažeidimas nebuvo ištaisytas.“;

6. 9–12 straipsniai keičiami taip:

„12 straipsnis

Įgyvendinimas

1. Komisija, konsultuodamasi su Komitetu, gali paprašyti valstybių narių pateikti informaciją apie nacionalinių peržiūros procedūrų veikimą.

2. Kasmet valstybės narės turi pateikti Komisijai visų sprendimų, kuriuos pagal 2d straipsnio 3 dalį priėmė jų peržiūros įstaigos, tekstą, kartus su juos grindžiančiomis priežastimis.

12a straipsnis

Peržiūra

Ne vėliau kaip 2012 m. gruodžio 20 d. Komisija atlieka šios direktyvos įgyvendinimo peržiūrą ir pateikia Europos Parla-

mentui ir Tarybai ataskaitą apie jos veiksmingumą, ir, visų pirma, apie alternatyvių sankcijų ir terminų veiksmingumą.“;

7. Priedas išbraukiamas.

3 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės turi priimti įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip 2009 m. gruodžio 20 d., įgyvendina šią direktyvą. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai šių nuostatų tekstą.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro juose nuorodą į šią direktyvą, arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai paskelbiant. Valstybės narės nustato, kaip turi būti daromos tokios nuorodos.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

4 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre, 2007 m. gruodžio 11 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

H.-G. PÖTTERING

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. LOBO ANTUNES